

На березі Ікви

№ 1 (1) 23 Вересня 2016 року

Привітання сільського голови з Днем села

Шановні жителі сіл Вороньків і Жереб'ятин!

23 вересня святкуємо День наших сіл. З великою повагою до кожного з Вас звертаюся в цей святковий день.

Низький уклін і велика шана Вам за самовіддану працю, за любов до рідної землі, за посильний внесок у розвиток сіл. День села – це свято, яке єднає нас усіх, пов'язуючи минуле, сьогодення та майбутнє. Історія кожного села є часткою історії нашої держави. А її, як відомо, творять люди. Бережімо ж славні звичаї та традиції, примножуймо здобутки кожного села на радість дітям та внукам нашим, бо село – невичерпна криниця нашого родоводу.

Дорогі вороньківці та жереб'ятинці, у сьогоднішній святковий день від імені сільської ради, депутатського корпусу, виконавчого комітету та від себе особисто щиро вітаю всіх із Днем села. Хочемо побажати рідній землі, а отже і кожному з Вас розквіту і процвітання, духовної міцності та волелюбності, національного духу і гідності, благополуччя, самоповаги і натхнення, чистоти в помислах та благородства у вчинках. А ще рясних врожаїв на хлібних нивах та у садах, гарного приросту у ваших господарствах. Щоб не переводився рід український, нехай віщун радості – лелека приносить у ваші оселі якомога більше немовлят. Хай кожен наступний день буде зігрітий добром і теплом, повагою та розумінням рідних і близьких. Божого вам благословення.

З Днем народження, рідне село!

МОЄ СЕЛО

Сл. В.М. Дігтяр Муз. І.В. Рябчука

Моє село, мій рідний Вороньків,
Свята земля дідів моїх, батьків.
Сюди не раз приходили чужинці,
Щоб ми забули й слово «українці».
Та піднімався увесь козацький рід,
Щоб ворога прогнати від воріт.
І знову щастя оселялось в хатах,
В серцях людей веселих і завзятих.

Приспів:

Мій Вороньків – життя мого колика,
Коханий краю, щедрий і багатий,
Моєму серцю ти такий же близький,
Як найрідніші в світі батько й мати.

Бувають пшениці у полі знов,
Даруючи і радість і любов,
Над жнивним полем жайворон співає
І душу хліборобську звеселяє.
Купає ранок яблука в росі,
Встає село у величі й красі.
Все миле тут – земля, вода і небо,
Тож іншого села мені не треба.
Приспів.

У серпанку століть величаво стоїть Вороньків...

Село Вороньків зручно примостилося біля колись швидкоплинної річки Ікви з притокою Млен, затіненої верболозами і очеретом, вільхою. Це частина нашої рідної Вітчизни, покровителька батьківського роду, наша віра і надія, наші сподівання і звертання.

Виринувши із сивої давнини, чимало всього – доброго і не дуже, радісного і сумного, вікопомного і буденного – пережило село за роки свого існування.

За народними переказами, на місці Воронькова жив воїн з прізвиськом Ворон у фортеці, обнесений земляним валом на дорозі між Києвом і Переяславом. Але під час одного з набігів печеніги убили його. Від імені Ворона і походить назва села.

Першу згадку про Вороньків пов'язують з літописним городом Вороніца, який згадується в «Повчанні» Володимира Мономаха під 1096 роком. Сам город виник як земляне укріплення, що входило до оборонної лінії Києва від набігів кочових племен половців.

На території Воронькова наявні кургани доби бронзи і заліза. На місці городища знайдено посуд XII-XIII ст. Першими поселенцями були вихідці з Волині.

У проміжку між 1586 – 1624 рр. із селища Вороньків утворилося містечко. В 1624 – 1645 рр. виник хутір Романків, заснований одним з козаків Іваном Романенком. Хутір відмежувався від Воронькова невеличким струмком, що залишився від пересохлої річки Ікви.

В 1646 році у Воронькові виникла козацька сотня, яка входила до Переяславського полку. Історик О.В. Стороженко називає її іменем першого сотника Богдана Кришненка.

Козаки вороньківської сотні брали участь у визвольній війні українського народу з польською шляхтою під проводом Богдана Хмельницького.

З 1797 року м. Вороньків стає центром Вороньківської волості.

Як повідомляють «Полтавские епархиальные ведомости» в 1904 році у м. Воронькові було дві церковно – приходські школи і одна земська школа, волосне управління, при ньому безкоштовна народна бібліотека, чайна, казенна вина лавка.

У м. Воронькові в центрі були побудовані дві церкви у XVIII столітті, перша присвячена Різду Богородиці, друга – архистратигу Михайлу.

Першу школу у селі відкрито у 1842 році. Це було початкове училище з трирічним терміном навчання і містилося воно у найманому будинку.

В 1972 році у центрі села відчинила свої двері новозбудована школа на 960 місць. Новий триповерховий навчальний заклад прийняли 56 учителів і 895 дітей на чолі з директором Кривенком М.В.

У травні 1976 року педколектив Вороньківської школи очолив молодий директор Пихтін Віктор Миколайович.

У 2005 році Вороньківську загальноосвітню школу очолив її ж випускник Марченко Сергій Валерійович, наполегливий і завзятий. За свою педагогічну діяльність Сергій Валерійович був нагороджений премією імені Івана Сулими.

У 1901 році у Воронькові проживало близько 6,5 тисячі жителів.

На початку 20-х років організовано комууну «Маяк», яка у 1928 році була перейменована в колгосп «Комінтерн». У 1930 році утворилося три колгоспи: на Слободі – «Зірка», у Романкові

– «Перше Травня» і «Жовтень».

На початку січня 1930 року у Воронькові проживало 7813 чоловік, налічувалося 11 тисяч гектарів землі. Обидві церкви були зачинені і віддані під культурні установи.

Не минули Вороньків і страшні часи Голодомору 1932 – 1933 років. Лише за офіційними даними у селі від страшної голодної смерті померло 29 дорослих і 8 дітей.

В 1950 році три колгоспи об'єдналися і утворили один укрупнений колгосп імені Леніна. А до колгоспу «Червоний Жовтень» було приєднано колгосп імені Ворошилова села Жереб'ятин.

В листопаді 1950 року став до ладу новозбудований клуб з сільською бібліотекою.

Шляхом народного будівництва збудовано нову середню школу, сільраду, в центрі насаджено парк. В 1951 році розпочалася електрифікація села, яка через декілька років була повністю завершена.

В ці роки в селі збудовано 5 торговельних точок, філіал зв'язку, сільський комутатор, колгоспний радіовузол.

На 1 січня 1962 року у Воронькові налічувалося 1583 домогосподарств, в них проживало 6089 чоловік.

12 травня 1963 року на базі колгоспів «Червоний Жовтень» та імені Леніна створено радгосп «Вороньківський». Його очолив директор Павло Андрійович Лельчицький, а у 1971 р. – Кавалер ордена Знак Пошани Михайло Васильович Заборний.

Восени 1966 року закінчено будівництво шосейної дороги Бориспіль – Вороньків. 10 жовтня 1967 року розпочато будівництво нової школи в центрі села.

У селі було зведено Будинок культури, лазню, лікарню, комбінат побутового обслуговування, пошту, кілька магазинів.

На другому поверсі культурного закладу і до цього часу знаходиться сільська бібліотека. Історичні сліди виникнення бібліотечної справи у селі можна віднайти ще у 1774 році, коли при Михайлівській церкві до 1935 року діяла приходська бібліотека.

Сільська книгозбірня в сучасному вигляді розпочала свою діяльність 1 серпня 1949 року. За 67 років свого існування бібліотечний заклад очолювали лише дві завідувачки: Губа Софія Олексіївна та з 1984 року і по даний час – бібліотекар - бібліограф Григор Світлана Олександрівна. Бібліотекарем у період 1973 – 2001 років працювала Васик Валентина Іванівна.

З 1969 року на території сільської ради перейменовано вулиці і введена нумерація дворів.

З 1970 року у селі діє водопровід, а у 1972 році закінчено прокладку асфальтованої дороги сполученням Вороньків – Київів.

В 1991 році почалася газифікація Воронькова. Запрацювали дві газові котельні – в центрі села та котельня радгоспу «Дніпровський».

В 1993 році Вороньків і хутір Романків з'єднано асфальтовою дорогою.

Вороньків славиться іменами видатних людей, які в ньому народилися, жили і творили. Це Ганна Берло – педагог, літератор і науковець; Іван Коновал (Вороньківський) – український письменник; Арсен Бакалінський – український фольклорист, хормейстер і поет; Катерина Придатко – Кривуцька – Бранка – актриса, режисер, педагог; композитор М.В. Лисенко; єврейський письменник Шолом – Алейхем; Герой Соціалістичної Праці Софія Степанівна Вербицька; Ігор Землянських – художник – анімаліст та інші.

Станом на 1997 рік населення Воронькова становило 4379 чоловік, на 1 січня 2004 року – 4390, у 2016 р. Вороньків налічував 3980 мешканців.

Жителі забезпечені сучасним якісним зв'язком. Літом 2005 року прийнято в експлуатацію волоконно - оптичну лінію зв'язку Вороньків – Проців – Бориспіль протяжністю 12,9 кілометрів. До мережі Інтернет під'єднані організації та сільські будинки.

Вороньків... Тут живуть звичайні люди. Але то тільки на перший погляд. А придивившись до них – і в кожному знайдеш якусь родзинку, щось таке, чого немає в інших. І рідне село для них теж по – особливому незрівнянне та неповторне. Здається, немає нічого кращого на світі за побачення із знайомими вулицями, батьківською хатою.

Село живе... Не одну сотню літ молитвою зустрічає світанок та проводить день. В золотавих туманах прокидається воно щоранку, як і багато літ тому. І ми вдивляємося в його усмінене, добре обличчя. Село вітає нас щедрими кетягами калини, п'янким запахом сіна та матіоли. Рідна батьківська земля... Ми з неї вийшли і до неї прийшли на побачення. Отож не цураймося, признаваймося, завжди приходьмо до неї на поклін. А земля-мати віддячить нам рясними ранковими росами, щедрими врожайми пшениці, жита, кукурудзи та спілими червонобокими яблуками.

Світлана Григор

День знань

1 вересня – початок осені, коли різнобарвне буяння природи починає потроху пригасати. Колись цей день хлібороби відзначали як свято жнив. Адже зібрані врожаї зерна та овочів ховаються для зберігання на зиму.

Зараз в Україні, як і в багатьох інших європейських країнах, 1 вересня теж свято – початок нового навчального року в школах, середніх та вищих навчальних закладах. З 1984 року цей день отримав новий статус – День знань. Це свято першого вересня приходить у кожну родину. До нього причетні учні, студенти, їх батьки, вчителі, викладачі, а також усі, хто працює у навчальних закладах, створюючи оптимальні умови для тих, хто здобуває знання.

День знань – свято всіх людей, адже кожен колись був школярем. Усі, хто закінчив школу, із вдячністю згадують своїх учителів, які залишили часточку себе у кожному з нас.

Новонароджене немовля починає пізнавати світ, і ці знання дають їй найрідніші люди – тато і мама. А до них долучається вся рідня, адже кожен хоче, щоб їх дитина була найрозумнішою. І щоб це здійснилося – ведуть діток, котрі ой як швидко ростуть, у дитячий садочок, до турботливих вихователів.

Цього року 1 вересня вороньківський дитсадок «Віночок» привітно відчинив свої

двері для 170-и дошкільнят. Тут їх бережно прийняли 11 вихователів та 15 чоловік обслуговуючого персоналу на чолі із завідуючою Григор Наталією Олександрівною. На перше заняття «Я – українець» вихователі підготували цікаві розповіді про нашу Батьківщину, рідне село. Звучали пісні і вірші про Вороньків, авторами яких є наші земляки. Діти надовго запам'ятають цей день.

День знань у Вороньківській школі був незвичайним. Розпочався він на подвір'ї школи святковою лінійкою. Найурочистіші на ній були першокласники. З великими букетами квітів, синьо-жовтими повітряними кульками, трохи розгублені стояли вони перед усіма учнями і слухали привітання на свою адресу. А їх було багато! Саме в цей день для них пролунав перший у їхньому шкільному житті дзвінок.

Країна Знань, велика, дружна шкільна

родина радо прийняла нове поповнення – сорок одного першокласника.

ПершOVERесень у Вороньківській школі ознаменувався ще й тим, що школа стала однією з найперших на Київщині опорним навчальним закладом. Педагогічний колектив на чолі з директором школи Марченком Сергієм Валерійовичем довів своїм професіоналізмом, працелюбністю і талантом, що може навчати і виховувати учнів так, як у найкращих школах столиці. А хіба ми гірші? Ні, ми – кращі! Тепер до нас будуть приїздити і переймати досвід роботи.

На свято завітали високоповажні гості: міністр освіти і науки України Лілія Гриневич, директор Департаменту освіти і науки Київської ОДА Віра Рогова, народний депутат Верховної ради Сергій Міщенко та багато інших. Усі вони сприяли тому, щоб приміщення оновилося: світлі вікна, в кабінетах нове обладнання, новий комп'ютерний клас, мультимедійні дошки.

Слова вітань та побажань слухало багато вороньківців. Адже свято 1 вересня, свято Дня знань – свято спільне. Батьки, дідуся, бабусі, родичі радіють за своїх і малих, і вже дорослих школярів. І кожен згадує своє дитинство, порівнює минуле і сучасне. Школа йде вперед, не зупиняючись, виховуючи золото нації, до нових висот.

Валентина Дігтяр

Ні - війні!

1 вересня 1939 року... Того вікопомного осіннього дня нацистська Німеччина напала на мирну Польщу. Ця іскра швидко запалила світову пожежу. А вже 22 червня 1941 року у вогняному смерчі Другої світової війни палала вся Україна.

На території нашої держави радянсько-німецька війна не припинялася 1225 днів і ночей – по 28 жовтня 1944 року. Більш ніж у 100 населених пунктах точилися особливо запеклі бої. У військових діях на нашій території взяло участь 54 армії Збройних Сил СРСР. По всій території точилися кровопролитні бої. Саме в Україні вирішувалася доля Другої світової війни в Європі. Протягом січня в радянськими військами було проведено 13 наступальних та 2 оборонні операції. Великі бої точилися за кожен дім. Війна не припинялася ні на годину.

У всі часи у всіх народів війна асоціювалася зі сльозами, стражданнями, смертю. Радянсько-німецька війна постукала у двері майже кожного будинку мешканців Воронькова і Жереб'ятина, принесла безмежне горе. Сотні жителів пройшли випробування війною, витримали жахливі муки, але вистояли і перемогли.

Радянсько-німецька війна – це зламани долі, розбите щастя, втрачене дитинство, розлучені кохані, розірвані сім'ї. Це військові злочини: тортури та знущання, досліди над живими людьми. Це спалені міста і села, заміновані поля.

21 вересня 1941 року у Вороньків і Жереб'ятин вступили нацистські окупанти. Їх прихід супроводжувався звірствами і руйнуваннями села. Були розстріляні голова сільської ради Іван Журавський, голова колгоспу Федот Коновал, перший голова комнезаму Дем'ян Сніжко, заступник голови райвиконкому, житель Воронькова Пантелеймон Григоренко, загинули Іван Кислий, Йосип Кудря, 70-річний Василь Голубченко, 65-річний Андрій Ільченко, 70-річний Іван Бабенко. В перші дні окупації сіл поплатилося життям 35 активістів. Було вивезено в Німеччину у 180 чоловік.

486 мешканців не повернулися до рідних місць, вони навіки залишилися лежати в землях Європи. Їх імена викарбувані на граніті Меморіалу пам'яті села Вороньків.

Мужньо і хоробро билися на фронтах Другої світової війни понад 800 жителів Воронькова і Жереб'ятина. 230 нагороджено орденами і медалями. Орденів Слави другого і третього ступеня удостоєні Іван Михайлович Ільченко, Василь Єгорович Мазецький, Василь Миколайович Хоменко. Іван Степанович Ісай нагороджений орденами Червоного Прапора, Червоної Зірки, сімома бойовими медалями. Орденом Слави третього ступеня нагороджені фронтовики: Івана Григорович Коновал – 3, Олексій Максимович Недождій, Андрій Іванович Недождій, Іван Іванович Орел, Михайло Степанович Чередничок, Іван Сергійович Стремечський. Двадцять п'ять вороньківців нагороджені орденом Червоної Зірки, 50 – удостоєні медалі «За відвагу». Іван Григорович Коновал та Михайло Антонович Нестеренко за бойові подвиги двічі нагороджені медаллю «За відвагу». Відступаючи, окупанти спалили 1015 дворів. Три доби Вороньків був охоплений пожежами. Густий дим, закриваючи сонце, темною хмарою висів над селом. Уцілілих залишилося всього 357 хат. Лише на околицях збереглися цілими невеликі вулиці та кутки. Колгоспні будівлі, центр села були знищені. Згоріла лікарня, пошта, магазини. Із шкіл не спалений залишився лише будинок у Романкові (приміщення нащадка колишнього власника Афендика). Тепер ця будівля у Переяслав – Хмельницькому, у музеї під відкритим небом.

23 вересня 1943 року Вороньків і Жереб'ятин було звільнено від загарбників ціною людських життів.

В оперативному зведенні Радянського інформбюро, яке щодня по радіо читав диктор Юрій Левітан, говорилося: «На Київському напрямку наші війська продовжували розвивати успішний наступ. І, просунувшись вперед від 10 до 30 кілометрів, зайняли понад 50 населених пунктів, в тому числі місто Бориспіль, районний

центр Київської області, і великі населені пункти Вища Дубечня, Пухівка, Мартусівка, Іванків, Глибоке, Рогозів, Любарці, Сошників...».

Хочеться по – особливому тепло згадати людей, котрі живуть серед нас, які наближали Перемогу, рятували країну від зла, відбудовували її для щастя. Бажаємо міцного здоров'я, наснаги та довгих років життя нашим ветеранам: Голубу Олександрю Яковичу, Коробку Олександрю Андрійовичу, Мяснікову Михайлу Ізосимовичу, Чирикалу Івану Михайловичу.

23 вересня ми відзначаємо пам'ятну дату – 73-ю річницю з дня визволення Воронькова і Жереб'ятина від нацистських окупантів. Це свято вшанування героїчного подвигу та жертвості нашого народу в часи Другої світової війни. Неймовірно важким був шлях до мирних днів, до того часу, як відгрімилі останні залпів тієї війни. Низький уклін і глибока вдячність всім ветеранам, учасникам Другої світової війни, тим, хто в тилу самовідданою працею наближав розгром нацистських окупантів, дітям війни, які допомагали піднімати наші села з руїн.

Колись, одразу по війні, у наших визволених оселях, вогонь бережно охороняли і несли від хати до хати, щоб зігрітися самим і зігріти інших, щоб ним освітити хату, а радістю – душі. Отак і вогонь життя іде від покоління до покоління – в майбутнє. (Далі буде)

Світлана Григор

ВОРОНЬКІВСЬКА ГРОМАДА ЩИРО ВІТАЄ З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ:

96 років:

Коробка Олександра Андрійовича
Чередничок Марію Микитівну

95 років:

Юрченка Дмитра Гавриловича
Зонь Ганну Сергіївну

94 роки:

Онищенко Ганну Петрівну

93 роки:

Чирикала Івана Михайловича
Ільченка Михайла Андрійовича
Бойко Софію Юхимівну

92 роки:

Недождія Василя Яковича
Черкунову Марію Федорівну

91 рік:

Ільченко Марію Степанівну
Кохан Ганну Яківну
Пінчук Ганну Зіновіївну
Мяснікова Михайла Ізосимовича
Карпенко Катерину Степанівну
Голуба Олександра Яковича
Яцик Марію Арсентіївну
Марченко Марію Михайлівну
Недождій Марію Михайлівну

90 років:

Журбас Софію Іванівну
Зінов'єву Ольгу Панасівну
Буняк Мотрону Данилівну
Святненко Марію Андріївну
Гуменюк Ганну Федосівну.

*Журавлиним ключем відлітають літа,
Сивина засріблила вже скроні,
Тільки в серці у Вас та ж струна золота,
Те ж тепло незгасиме в долонях.*

*Хай сонце привітне Вам щиро всміхається,
А діти й онуки доземно вклоняються,
Добро Ваше в правнуках хай пророста
На довгі і мирні прийдешні літа.*

Шановні іменинники! Бажаємо миру, родинного затишку, міцного здоров'я та добра!

Шановних батьків вітаємо з народженням малюків!

Бажаємо маленьким спадковцям богатирського здоров'я, а їх мамам і татам – любові і радості, наснаги і витримки!

В цьому році народилися:

Баликіна Наталія Олександрівна
Козловський Богдан Андрійович
Козловський Іван Андрійович
Брундуков Денис Ігоревич
Буман Богдан Максимович
Вареник Георгій Костянтинівич
Ганнишин Артем Андрійович
Голуб Іван Олександрович
Гордієнко Костянтин Олександрович
Григор Данило Андрійович
Григор Макар Віталійович
Дячук Кіра Олександрівна
Желізко Богдан Леонідович
Зражевська Олена Олександрівна
Кольцов Кирил Валентинович
Костюк Катерина Олександрівна
Котул Іванна Олександрівна
Котул Ксенія Олександрівна
Крилова Поліна Олександрівна
Лисенко Вероніка Володимирівна
Лукаевич Лук'ян Дмитрович
Мамайсур Євгенія Вікторівна
Нестеренко Марія Михайлівна
Собка Дмитро Юрійович
Спис Богдан Олегович
Хоменко Надія Вячеславівна
Цаплій Юлія Ярославівна
Черепинець Варя Олександрівна
Швець Марія Сергіївна
Шепет Кіра Ярославівна.

Вітаємо з професійними святами!

17 вересня
День фармацевтичного працівника
18 вересня
День працівника лісу
27 вересня
День вихователя і всіх дошкільних працівників
30 вересня
Всеукраїнський день бібліотек
2 жовтня
День вчителя

Бажаємо всім Вам та Вашим родинам міцного здоров'я, добра, достатку, невичерпної енергії, задоволення від роботи на благо громади і мирного неба.

«НА БЕРЕЗІ ІКВИ»

Газета для Вороньківської громади
Адреса: Київська обл., Бориспільський р-н.,
с. Вороньків, вул. Незалежності 57
Засновник: Мамайсур Віта Володимирівна
Свідоцтво про реєстрацію
Серія КІ № 1642 від 27.04.2016 року

Редакційна колегія:

С.О. Григор, В.М. Дігтяр, С.В. Ручко,
С.В. Марченко, В.О. Полубейник
Головний редактор: В.М. Дігтяр

Верстка: А.М. Мамайсур

Надруковано: ТОВ «Мега-Поліграф»

04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14,
Наклад: 1500 прим. Замовлення № 49960
Відповідальність за достовірність матеріалів
надрукованих у газеті несуть їхні автори.